

F. t. 1. vedr. køb

Som hidtil må fastlæggelsen af fristen for afhjælpning eller omlevering bero på en vurdering af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Det er ikke muligt at opstille faste grænser for fristens længde.

Vurderingen af, om afhjælpning eller omlevering er sket inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren, skal efter direktivet ske under hensyntagen til varens art og forbrugernes formål med at anskaffe varen. Det må antages, at direktivets opregning af kriterier ikke er udtømmende. Den foreslåede bestemmelse er derfor udformet således, at der – i vidt omfang svarende til den gældende bestemmelse i § 78, stk. 3 – navnlig skal tages hensyn til genstandens art, manglens beskaffenhed og forbrugernes behov for salgsgenstanden, herunder om sælgeren for egen regning har stillet en erstatningsgenstand til rådighed for forbrugeren.

For med sikkerhed at opfylde direktivet, er direktivets kriterium »genstandens art« medtaget i bestemmelsen. Det kan således ikke udelukkes, at direktivets formulering indebærer en udvidet forbrugerbeskyttelse i forhold til den gældende bestemmelses kriterium »manglens art«. Som hidtil vil forbrugernes eventuelle behov for hurtigt at kunne benytte salgsgenstanden kunne tale for, at sælgeren må fremskynde afhjælpningen eller omleveringen, og sælgeren vil i overensstemmelse med den gældende retstilstand have mulighed for at forlænge fristen ved i perioden vederlagsfrit at stille en erstatningsgenstand til forbrugernes rådighed.

Det vil endvidere indgå i vurderingen, om afhjælpningen henholdsvis omleveringen sker på forbrugernes eller sælgerens initiativ. Såfremt sælgeren tilbyder afhjælpning eller omlevering, må individuelle forhold hos sælgeren normalt tillægges mindre betydning.

Ved fastlæggelsen af, hvilken frist for afhjælpning eller omlevering der må anses for rimelig i det konkrete tilfælde, må der desuden efter omstændighederne tages hensyn til den periode, der er forløbet, siden salgsgenstanden blev leveret til forbrugeren. Da overskridelse af fristen efter den foreslåede bestemmelse bl.a. udløser hævebeføjelse for forbrugeren, må det i et vist omfang indgå i vurderingen, om eventuel ophævelse vil være meget byrdefuldt for sælgeren – det vil det bl.a. være, hvis manglen gøres gældende umiddelbart inden udløbet af den absolutte reklamationsfrist, der efter den foreslåede § 83 forlænges til 2 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen viderefører den gældende § 78, stk. 2, dog således at bestemmelsen både omfatter 45. Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

krav og tilbud om henholdsvis afhjælpning og omlevering.

Bestemmelsen indebærer, at forbrugeren har mulighed for at holde købesummen tilbage, hvis sælgeren ikke opfylder forbrugernes berettigede krav om afhjælpning eller omlevering, eller ikke opfylder et fremsat tilbud om at foretage afhjælpning eller omlevering.

Retten til at holde købesummen tilbage ophører som hidtil på det tidspunkt, hvor sælgeren foretager afhjælpning eller omlevering.

Tilbageholdsretten er endvidere som efter den nuværende § 78, stk. 2, begrænset i tilfælde, hvor manglen er uvæsentlig, idet forbrugeren i så fald ikke kan tilbageholde et beløb, der åbenbart overstiger, hvad det vil koste at afhjælpe manglen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 tilsigter bl.a. at gennemføre direktivets artikel 3, stk. 3, 3. led.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.4. og til betænkningen side 206-209.

Til nr. 10 (§ 81)

Den foreslåede bestemmelse kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende regel om, at en forbruger, der vil påberåbe sig, at salgsgenstanden er mangelfuld, skal reklamere inden rimelig tid. Med henblik på at opfylde direktivet foreslås det imidlertid, at reklamation inden 2 måneder fra det tidspunkt, hvor forbrugeren opdagede manglen, altid skal anses for at være sket inden rimelig tid.

Forbrugeren skal således have mindst 2 måneder til at gøre den pågældende mangel gældende. Reklamation efter udløbet af 2-måneders fristen vil efter omstændighederne kunne anses for foretaget inden rimelig tid og dermed som rettidig. I lighed med tidligere vil individuelle forhold hos forbrugeren, eksempelvis sygdom, bortrejse eller lignende kunne begrunde en forlængelse af fristen.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at reklamationsfristen altid skal beregnes med udgangspunkt i det faktiske opdagelsestidspunkt. I modsætning til den gældende regel regnes reklamationsfristen således ikke fra det tidspunkt, hvor forbrugeren burde have opdaget manglen.

Som hidtil vil forbrugernes passivitet og fortsatte brug af genstanden, efter at manglen er opdaget, kunne medføre, at forbrugeren anses for at have givet afkald på at gøre hæve- og omleveringsbeføjelsen gæl-